

تهیه پاستیل توت سفید (ژل مک) و بررسی اثر مقادیر مختلف پکتین و آگار بر فعالیت آب، ویژگی‌های حسی، بافتی و پارامترهای رنگی آن

فخری شهیدی^{۱*}، شادی بصیری^۲، فاطمه صادقی^۳، صفیه خلیلیان^۴ و اسماعیل خزائی پول^۵

۱- استاد گروه علوم و صنایع غذایی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، ایران.

۲- استادیار، بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی، سازمان تحقیقات،

آموزش و ترویج کشاورزی، مشهد، ایران.

۳- دانشجوی دکتری گروه علوم و صنایع غذایی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، ایران.

۴- فارغ التحصیل مقطع دکتری مهندسی کشاورزی علوم و صنایع غذایی دانشگاه گرگان. ایران.

۵- دانشجوی دکتری گروه علوم و صنایع غذایی دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه. ایران.

(تاریخ دریافت: ۹۶/۰۴/۰۳ تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۵/۰۹)

چکیده

فرمولاسیون فراورده‌های نوین میوه‌ای، موضوع بسیاری از پژوهش‌ها را به خود اختصاص داده است و در این رابطه طیف وسیعی از ترکیبات طبیعی از جمله انواع هیدروکلوئیدها و مواد افزودنی دیگر در فرمول آنها مورد بررسی قرار گرفته است. در این پژوهش، پاستیل توت سفید (ژل مک) به عنوان فراورده‌ای نوین از توت سفید به منظور کاهش ضایعات توت سفید، افزایش ارزش افزوده آن و معرفی یک فراورده نوین میوه‌ای و سلامت‌زا، طراحی و تولید گردید. اثر هیدروکلوئیدهای آگار در سه سطح (۰/۵، ۱ و ۲ درصد) و پکتین در سه سطح (صفر، ۰/۵ و ۱ درصد) بر ویژگی‌های حسی، بافتی، پارامترهای رنگی و فعالیت آبی مورد بررسی قرار گرفت. این طرح در قالب طرح فاکتوریل به صورت کاملاً تصادفی انجام پذیرفت. نتایج نشان داد که افزایش غلظت آگار و پکتین در فرمول پاستیل باعث کاهش فعالیت آب گردید. براساس نتایج حاصل از پردازش تصویر، با افزایش هیدروکلوئیدها در فرمولاسیون، پارامتر رنگی L^* افزایش ولی پارامترهای رنگی b^* و a^* روند کاهشی نشان دادند. نتایج حاصل از ارزیابی حسی نشان داد که پذیرش فراورده در حد بسیار خوبی است. در بین فرمول‌های مورد بررسی، پاستیل توت حاوی ۱ درصد پکتین و ۰/۵ درصد آگار به عنوان فرمول بهینه تعیین شد. نتایج حاصل از ارزیابی بافت حاکی از این بود که فراورده حاصل به لحاظ ویژگی‌های بافتی مورد بررسی، در دامنه قابل قبولی قرار داشتند. از طرفی ترکیب هیدروکلوئیدهای مختلف با یکدیگر برهم‌کنش داشته، می‌تواند بافت‌های جدیدی را تولید نمایند.

کلید واژگان: پارامترهای رنگی، پاستیل توت، فعالیت آب، ویژگی‌های بافتی

* مسئول مکاتبات: fshahidi@um.ac.ir

۱- مقدمه

توت سفید با نام علمی (*Morus alba* L.) متعلق به گونه موروس^۱ و از خانواده موراسه می باشد. توت بیشتر از مناطق معتدل و نیمه گرمسیری جهان به دست می آید [۱]. اسیدهای فنلی از جمله سینامیک، کلروژنیک و کاتچین ها دارای اثرات ضدسرطانی و ضد جهشی هستند که به وفور در میوه های مختلف از جمله انواع توت یافت می شوند. توت سفید منبع غنی از عناصر معدنی نظیر ازت، فسفر، پتاسیم، کلسیم بوده و نقش مهمی در تنظیم ضربان قلب و فشار خون دارد. این میوه غنی از فیبر می باشد [۱]. از آنجا که درخت توت بسیار کم توقع بوده و نیاز به سم و کود ندارد، لذا می توان گفت میوه توت، تا حدودی ارگانیک است. لذا به لحاظ تغذیه ای مصرف این میوه به صورت تازه و فرآوری شده توصیه می گردد. کمتر از یک سوم تولید سالانه میوه توت به مصرف تازه خوری می رسد. با توجه به میزان رطوبت بالای توت، حمل و نقل و نگهداری آن دشوار است، لذا مقدار ضایعات آن بالا است. عدم وجود دانش مناسب برای فرآوری این محصول باعث افزایش ضایعات و گاهی عدم تمایل باغدار به برداشت محصول می شود. تولید فرآورده های نوین از توت و بهینه سازی فرمولاسیون در روش های تولید، کمک به کاهش ضایعات و افزایش ارزش افزوده این محصول می گردد [۲]. هیدروکلوئیدها گروه بزرگی از پلی ساکاریدها و پروتئین ها هستند که با دارا بودن ویژگی های عملکردی نه تنها در صنعت غذا، بلکه در صنایع مختلف استفاده وسیعی دارند. هیدروکلوئیدها در پذیرش کلی فرآورده های غذایی از طریق افزایش پایداری فیزیکی غذا و ایجاد احساس دهانی مطلوب نقش ویژه ای ایفا می کنند. هیدروکلوئیدها به عنوان عوامل ژل دهنده، پایدارکننده، امولسیون کننده، بافت دهنده، جلوگیری کننده از تشکیل کریستال و کنترل کننده در رهایش طعم در صنعت غذا کاربرد دارند [۳]. پاستیل های میوه ای، فرآورده های جدیدی هستند که ارزش

تغذیه ای بالایی دارند. این محصول را می توان از میوه درجه ۲ و ۳ تهیه نمود و به دلیل میزان فعالیت آبی پایین زمان ماندگاری نسبتاً زیادی دارند. از جمله مواد تشکیل دهنده پاستیل ها، ترکیبات قوام دهنده، هیدروکلوئیدهایی نظیر گوار، آگار، ژلاتین، پکتین و غیره هستند که باعث ایجاد پیوند بین ترکیبات و تشکیل امولسیون و بهبود بافت می شوند تولید چنین فرآورده ای در مقیاس تجاری علاوه بر جلوگیری از ضایعات میوه، به دلیل طبیعی بودن مواد اولیه آن و ارزش غذایی بالا به ویژه از نظر میزان مواد معدنی، ویتامین ها و فیبر، زمان ماندگاری بالا، طعم مطلوب و میزان انرژی زیادی می تواند مورد توجه قشر وسیعی از جامعه به ویژه کودکان، زنان باردار و ورزشکاران قرار گرفته و جایگزین پاستیل رایج که متشکل از قند، اسانس و رنگ هستند، شود [۴]. کارو همکاران (۱۹۹۶)، گزارش کردند که بسته به نوع و غلظت هیدروکلوئید مورد استفاده اثرات متفاوتی در بافت و ویژگی های حسی محصول ایجاد می شود. همچنین بیان کردند که بافت ژل در آزادسازی ترکیبات ایجاد کننده طعم مؤثر می باشد [۵]. امروزه رنگ غذا به عنوان یک فاکتور ارزیابی کیفیت به کار می رود و در بسیاری از فرآورده های غذایی، رنگ رابطه مستقیم با کیفیت آن دارد. بنابراین اندازه گیری دقیق رنگ اولین قدم در کنترل کیفیت محصول است. رحیمی دوگامی و همکاران (۲۰۱۶)، به بررسی پارامترهای رنگی ($L^*a^*b^*$) پاستیل بر پایه گوجه فرنگی پرداختند. نتایج نشان داد که مقادیر هیدروکلوئید مصرفی در تهیه پاستیل گوجه فرنگی و نحوه فرآیند تهیه پوره گوجه فرنگی از عوامل اصلی تاثیرگذار بر پارامترهای رنگی محصول تولید شده بود [۶]. خلیلیان و همکاران (۲۰۱۱)، فعالیت آبیو پارامترهای رنگی پاستیل میوه ای بر پایه پوره طالبی را مورد بررسی قرار دادند. نتایج آنها نشان داد که تغلیظ کننده های موجود در فرمول (پکتین و گزانتان) بر رنگ نمونه های پاستیل طالبی اثر معنی دار داشت ($P \leq 0.05$). همچنین مقدار و نوع تغلیظ کننده در فرمول ساخت پاستیل بر فعالیت آبی تاثیر داشت، به طوری که با افزایش غلظت گزانتان و پکتین، فعالیت آبی به ترتیب افزایش و کاهش یافت [۷]. با بررسی پژوهش های انجام شده بر

1. Morus
2. Moraceae

محصولات به دست آمده از توت، مشخص گردید که هیچ گونه پژوهشی مبتنی بر ارائه فرمول محصولات جدید از توت نظیر انواع پاستیل در جهان صورت نگرفته است. هدف از این پژوهش، تعیین مقادیر مناسب پکتین و آگار در فرمولاسیون پاستیل بر مبنای توت سفید به منظور تولید محصولی با کیفیت مطلوب و قابلیت ماندگاری بالا بود.

۲- مواد و روش ها

برای انجام این پژوهش، توت سفید از نوع نقلی در مرحله رسیدگی کامل، از یکی از باغ های مشهد، آگار (شرکت کیولب کانادا)، پکتین (شرکت سیگما) و ژلاتین از یکی از فروشگاه های شهر مشهد تهیه گردید. ابتدا توت ها را تمیز کرده، میوه های خراب و نارس جدا شدند؛ سپس میوه های سالم و رسیده به مدت ۵ دقیقه تحت تاثیر حرارت مستقیم در حال جوشیدن مخلوط آب و توت با pH معادل ۳ (به کمک اسید سیتریک ۴۰ درصد حجمی - حجمی) قرار گرفتند و ضمن بلانچینگ اولیه در آب و بخار آب، بافت میوه نرم شد. سپس میوه ها توسط دستگاه آبمیوه گیری خرد و له شدند.

۲-۱- آماده سازی نمونه ها

اجزای فرمولاسیون شامل ۹۲ درصد وزنی/ وزنی توت له شده، ۵ درصد پودر ژلاتین و مخلوطی از آگار در سه سطح (۰/۵، ۱ و ۲ درصد) و پکتین در سه سطح (۰، ۰/۵ و ۱ درصد) بود (جدول ۱). اجزاء ثابت در فرمول ها، توت و ژلاتین بودند. برای افزودن ژلاتین و آگار به فرمول ها نیاز به شرایط ویژه بود. آگار و ژلاتین

جداگانه به صورت محلول در آمده و به مخلوط اضافه شدند. برای این منظور مقدار معین آگار با نسبت مشخص آب مقطر با استفاده از یک همزن مخلوط و دما به ۸۵ تا ۹۰ درجه سانتی گراد رسانده شد. عمل هم زدن تا زمانی که کدورت محلول برطرف شده و محلول شفاف ایجاد شود، ادامه یافت. دمای لازم برای محلول کردن ژلاتین نیز در حدود ۶۰ تا ۶۵ درجه سانتی گراد بود. ختم عمل با شفاف شدن محلول، مشخص گردید.

ابتدا توت له شده در بشر توزین (۹۲ گرم) و در حمام بن ماری با دمای ۸۰ درجه سانتی گراد قرار گرفت. پکتین به صورت پودری در مقادیر مختلف وزن و به نمونه ها اضافه گردید. سپس محلول به دست آمده از ژلاتین با درصد مشخص، به تمام ظروف حاوی نمونه اضافه شد. محلول آگار نیز به فرمول ها اضافه گردید (ظرف حاوی نمونه در حمام بن ماری قرار داشت). سپس مخلوط آماده درون قالب هایی از جنس استیل ضد زنگ در حفره هایی با ابعاد ۲×۲×۱/۲ سانتی متر ریخته و قالب ها به مدت ۲ ساعت برای سفت شدن و آب گیری کامل در داخل یخچال با دمای ۴ درجه سانتی گراد قرار گرفتند. سپس پاستیل های حاصل از درون قالب خارج شدند و نمونه ها به مدت ۱۸ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد (دمای محیط)، قرار گرفتند تا خشک گردند.

Table 1 Agar and Pectin content in formula.

	Formula								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	92	92	92	92	92	92	92	92	92
	5	5	5	5	5	5	5	5	5
	0.5	1	2	0.5	1	2	0.5	1	2
	0	0	0	0.5	0.5	0.5	1	1	1
Composition									
Mulberry (%)									
Gelatin (%)									
Agar (%)									
Pectin (%)									

۲-۲- آزمایش‌های انجام شده

۲-۲-۱- فعالیت آبی (a_w)

به منظور تعیین فعالیت آبی، وزن‌های مساوی از هر نمونه را کاملاً خرد کرده و فعالیت آبی نمونه توسط دستگاه سنجش فعالیت آبی^۱ یا a_w متر (مدل لب مستر^۲ ساخت کشور سوئیس) در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد تعیین شد [۸].

۲-۲-۲- پروفایل بافتی (TPA)^۳

در این پژوهش برای اندازه‌گیری ویژگی‌های بافتی نمونه‌های پاستیل، از دستگاه بافت‌سنج^۴ (مدل کیوتی اس ۲۵ سی ان اس فارنل^۵) ساخت کشور انگلستان و مجهز به نرم‌افزار کامپیوتری، استفاده شد. هر یک از نمونه‌های پاستیل، در دو سیکل رفت و برگشتی، توسط پروب سیلندری صفحه گرد با قطر ۳/۵ سانتی-متر، سرعت حرکت پروب ۶۰ میلی‌متر بر دقیقه و نیروی ۵ گرم قرار گرفت و تا ۳۰ درصد ارتفاع اولیه نمونه فشرده شده^۶ و سپس فشارزدایی^۷ شدند. ویژگی‌های بافتی مورد بررسی حاصل از منحنی نیرو-تغییر شکل شامل سختی^۸ (حداکثر نیروی موردنیاز برای فشرده شدن)، پیوستگی^۹ (مقدار افزایش طول نمونه قبل از شکسته شدن بافت)، الاستیسیته^{۱۰} (توانایی نمونه برای بازگشت به شکل اولیه بعد از حذف نیرو)، چسبندگی^{۱۱} (کار مورد نیاز برای غلبه بر نیروی جاذبه بین سطوح مواد در تماس با یکدیگر)، میزان جویدن^{۱۲} (کار لازم برای جویدن و خمیرکردن نمونه) می‌باشند [۹].

۲-۲-۳- تصویرگیری و پردازش رنگ

به منظور بررسی رنگ نمونه‌های تولید شده از هر نمونه پاستیل توت، ۳ قطعه به صورت تصادفی انتخاب و تصاویر با استفاده از

اسکنر سطح (HP Scanjet 4010) با رزولوشن ۲۰۰ dpi و نرم افزار در فضای RGB^{۱۳} تهیه شدند. در مرحله بعد برای به دست آوردن سطوح یکسان از هر نمونه با استفاده از نرم‌افزار فتوشاپ (Adobe, V.7.0) تصاویر در اندازه ۱۳۰×۱۵۰ پیکسل جدا و با فرمت BMP در فضای رنگی RGB ذخیره شدند [۱۰]. پارامترهای رنگی در فضای $L^* a^* b^*$ با استفاده از نرم-افزار Image J 1.40g به وسیله Plugin با عنوان ColorSpaceConvertor استخراج شدند.

۲-۲-۴- ارزیابی حسی

آزمونحسی توسط ۱۰ داور آموزش دیده انجام شد [۱۳]. به منظور ارزیابی نمونه‌ها از مقیاس هدونیک ۵ امتیازی استفاده شد. ۶ صفت حسی شامل سفتی، طعم، الاستیسیته، قابلیت جویدن، شدت رنگ و پذیرش کلی نمونه مورد ارزیابی قرار گرفتند.

۲-۳- طرح آماری

این طرح، در قالب طرح فاکتوریل به صورت کاملاً تصادفی در ۳ تکرار انجام پذیرفت. آگار در سه سطح (۰/۵، ۱ و ۲ درصد) و پکتین در سه سطح (صفر، ۰/۵ و ۱ درصد) به عنوان متغیرهای مستقل در نظر گرفته شدند. برای تحلیل آماری پارامترهای مورد مطالعه از نرم‌افزار MINITAB 16 استفاده شد. میانگین‌ها در قالب آزمون چند دامنه‌ای دانکن و در سطح معنی‌داری ۵ درصد، مورد مقایسه قرار گرفتند.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- فعالیت آبی (a_w)

مقادیر فعالیت آبی و ماده‌خشک نمونه‌های مختلف پاستیل در جدول شماره ۲، ارائه شده است. با تعیین مقادیر فعالیت آبی و ماده خشک نمونه‌ها می‌توان کیفیت حسی و زمان مناسب نگهداری آنها را ارزیابی کرد.

1. Water Activity
2. Lab Master
3. Texture Profile Analysis
4. Texture Analyzer
5. QTS25 CNS Farnell
6. Compression
7. Decompression
8. Hardness
7. Cohesiveness
8. Springiness
9. Adhesiveness
10. Chewiness

11. Red, Green, Blue

Table 2 Changes in water activity of Mulberry pastille in different amounts of agar and pectin

Formula	Agar (%)	Pectin (%)	Water activity
1	0.5	0	0.674 ^a ±0/001
2	1	0	0.673 ^b ±0/003
3	2	0	0.644 ^c ±0/002
4	0.5	0.5	0.655 ^d ±0/004
5	1	0.5	0.641 ^e ±0/001
6	2	0.5	0.624 ^f ±0/002
7	0.5	1	0.613 ^g ±0/005
8	1	1	0.605 ⁱ ±0/002
9	2	1	0.603 ^h ±0/003

Means in each column with different letters differ significantly (P<0.05)

۳-۲- ویژگی‌های رنگی

مقایسه میانگین‌های مربوط به پارامترهای رنگی فرمول‌های مختلف پاستیل در جدول ۳، ارائه شده است.

رنگ یکی از مهمترین فاکتورها در کیفیت محصول به دست آمده از میوه‌ها نظیر؛ مربا، مارمالاد، سس، رب و غیره است که تحت تاثیر نوع، رقم میوه و نحوه فرآوری (مقدار حرارت و زمان حرارت‌دهی) قرار دارد. فرآیندهایی نظیر خشک کردن، تغلیظ و پختن می‌تواند بر رنگ تاثیر قابل ملاحظه‌ای داشته باشد [۱۳]. رنگ محصولات فرآوری شده می‌تواند به صورت اندیس-های L^* ، a^* و b^* با استفاده از دستگاه رنگ‌سنج یا از طریق پردازش تصویر اندازه‌گیری و بیان شود. در این سیستم‌های ارزیابی، اندیس L^* در بازه صفر (تاریکی) تا ۱۰۰ (روشنایی) و اندیس a^* در بازه (-۱۲۰) (سبزی) تا (+۱۲۰) (قرمزی) و اندیس b^* از $-b$ (آبی) تا $+b$ (زردی) متغیر است [۱۴]. در پژوهش حاضر اختلاف معنی‌داری در رنگ پاستیل‌های به دست آمده از توت در نتیجه استفاده از هیدروکلوئیدها و مقادیر مختلف آنها در سطح معنی‌داری ۵ درصد وجود داشت (جدول ۳). یعنی اثر متغیرها بر اندیس‌های $L^*a^*b^*$ معنی‌دار بودند ($P<0/05$). در غلظت‌های ثابت هر یک از هیدروکلوئیدها، با افزایش غلظت هیدروکلوئید دیگر، پارامتر رنگی L^* (شاخصی از میزان روشنایی رنگ) افزایش و پارامترهای رنگی a^* (شاخصی از میزان قرمزی رنگ) و b^* (شاخصی از میزان زردی رنگ) در نمونه‌ها کاهش یافتند (جدول ۳).

افزایش هیدروکلوئیدها در فرمولاسیون منجر به افزایش رطوبت نمونه‌ها گردید که می‌تواند دلیلی بر افزایش شدت روشنایی نمونه‌های پاستیل حاصل باشد [۱۵]. صادقی و همکاران (۲۰۱۶)، اثر دو نوع صمغ پکتین و آگار را بر پارامترهای رنگی در فرمولاسیون پاستیل بادم بررسی کردند.

با افزایش متغیرهای آگار و پکتین در فرمولاسیون، فعالیت آبی کاهش یافت. آگار با استفاده از گروه‌های قطبی خود، باندهای هیدروژنی تشکیل می‌دهد و آب قابل انجماد موجود در سیستم را به آب غیرقابل دسترس تبدیل می‌کند. در این حالت فشار بخار کاهش یافته و فعالیت آب محصول نیز کاهش می‌یابد [۱۱]. نتیجه پژوهشپایازا و جیگلی (۲۰۰۹) مؤید این موضوع است که با افزایش میزان و غلظت هیدروکلوئیدها، شدت پیوندهای تشکیل شده بین هیدروکلوئید و مولکول‌های آب افزایش یافته و در نهایت فعالیت آبی کاهش خواهد یافت [۱۲]. خلیلیان و همکاران (۲۰۱۱) گزارش کردند که با افزایش مقدار پکتین فعالیت آبی نمونه‌های پاستیل طالبیکاهش یافت [۷]. صادقی و همکاران (۲۰۱۶)، در یک پژوهش نشان دادند که استفاده از پکتین و آگار در تشکیل پاستیل بادم باعث کاهش فعالیت آبی نمونه‌های تولیدی شد [۱۳]. نتایج به دست آمده از تحقیقات انجام شده گذشته، تاییدی بر یافته‌های پژوهش حاضر است. مقادیر فعالیت آبی فرمول‌های مختلف پاستیل توت در جدول ۲، ارائه شده است. بسیاری از ویژگی‌های فیزیکی ماده غذایی در ارتباط با فعالیت آبی می‌باشد. در رطوبت‌های پایین بر هم کنش بین مولکول‌های آب و ترکیبات غذایی تشدید می‌شود. همچنین فعالیت آبی ماده در ایجاد طعم و بافت مواد غذایی نقش مهمی دارد [۱۴]. به ویژه در مورد ترکیبات فرار طعم‌زا این نقش برجسته تر می‌شود زیرا ترکیبات معطر در فاز گازی که در حقیقت رابطه نزدیکی با فعالیت آبی دارند، منتشر شده و در محدوده خاصی بسته به نوع و ویژگی‌های فرآورده اثر افزایشده یا تشدیدکننده بر ایجاد طعم و عطر بر جای می‌گذارند. فاز گازی خود تابعی از میزان فعالیت آبی است. به عبارت دیگر هرچه فعالیت آبی کمتر باشد، فاز گازی کمتری وجود خواهد داشت [۱۵].

Table 3 Changes in color parameters of Mulberry pastille in different amounts of agar and pectin

Formula	Agar	Pectin	b*	a*	L*
1	0.5	0	12/78 ^a ±0/001	2/25 ^a ±0/002	29/307 ^f ±0/001
2	1	0	11/24 ^d ±0/005	1/20 ^c ±0/001	31/873 ^d ±0/001
3	2	0	9/73 ^g ±0/003	0.47 ^e ±0/002	34/733 ^b ±0/003
4	0.5	0.5	12/40 ^a ±0/001	2.11 ^a ±0/001	29/917 ^e ±0/001
5	1	0.5	10/66 ^c ±0/001	0.83 ^d ±0/003	32/633 ^c ±0/002
6	2	0.5	9/51 ^a ±0/003	0.39 ^e ±0/005	34/807 ^b ±0/005
7	0.5	1	11/61 ^c ±0/002	1/76 ^b ±0/002	31/320 ^d ±0/002
8	1	1	10/25 ^f ±0/004	0/67 ^d ±0/001	32/850 ^c ±0/001
9	2	1	9/28 ^g ±0/001	0.32 ^e ±0/005	36/520 ^a ±0/003

Means in each column with different letters differ significantly ($p < 0.05$)

مواد غذایی مورد استفاده قرار می‌گیرد و پارامترهای حاصل از منحنی‌های آن ارتباط خوبی با داده‌های حسی دارد [۱۹]. میانگین پارامترهای بافتی فرمول‌های مختلف پاستیل در جدول ۴، مقایسه شده‌اند.

۳-۳-۱-سختی

سختی، مقاومت ماده غذایی نسبت به اعمال نیروی فشار به کار گرفته شده، می باشد [۲۰]. همان طور که در جدول ۴، مشاهده می شود، نتایج نشان داد که هر دو هیدروکلئید آگار و پکتین اثر معنی داری بر سفتی بافت نمونه ها داشت ($P < 0/05$). با افزایش غلظت آگار در تمام فرمول ها، سختی بافت افزایش یافت. در حالی که با افزایش غلظت پکتین سختی بافت نمونه ها کاهش نشان داد. برخی محققان، رطوبت را مهم ترین عامل مؤثر در میزان سختی بافت می دانند [۱۸ و ۲۰]. در این پژوهش، با افزایش غلظت پکتین در فرمولاسیون، میزان رطوبت نمونه های پاستیل توت افزایش یافت که این امر می تواند عامل نرمی بافت نمونه ها باشد. از ویژگی های صمغ آگار ایجاد ساختار شبکه ای مستحکم در فرآورده های ژله ای است [۲۱] که باعث ایجاد سختی در بافت نمونه ها می شود. این نتایج با نتایج پژوهش صادقی و همکاران (۲۰۱۶) مطابقت دارد [۱۳]. خزانئ و همکاران (۲۰۱۲) نشان دادند بین مقدارافزودن آگار و سختی بافت رابطه مستقیم موجود است [۱۶]. پژوهش انجام شده توسط آرمیس و گالاتاس (۱۹۸۷) نشان داد که با افزایش مقدار آگار، مقاومت و سختی ژل افزایش می یابد، ولی با افزایش جایگزینی صمغ لوکاست با آگار مقاومت و سختی ژل نهایی کاهش یافت [۲۲].

نتایج نشان داد که با افزایش غلظت دو هیدروکلونیید پارامتر رنگی L^* افزایش و پارامترهای a^* و b^* کاهش یافتند که با نتایج به دست آمده از این پژوهش مطابقت دارد [۱۳]. خزائی و همکاران (۲۰۱۲) از هیدروکلونیدهای آگار و گوار در فرمولاسیون پاستیل کیبوی استفاده کردند. نتایج آنها نیز تاییدی بر یافته‌های این پژوهش است [۱۶]. امکان انجام واکنش‌های مایلارد در پاستیل قند به علت حضور قندهای احیا کننده و ژلاتین بسیار زیاد است که به نتیجه آن رنگدانه‌های قهوه ای و تیره تولید می‌شود که در نهایت رنگ روشن پاستیل توت را تحت تاثیر قرار داده و از مطلوبیت آن می‌کاهد. از دیگر عوامل مؤثر بر رنگ پاستیل توت، وقوع واکنش‌های شیمیایی از جمله اکسیداسیون رنگدانه‌ها و تغییر ایزومری سیس و ترانس (کاروتنوئیدها) است که سطوح مختلف پکتین و آگار می‌تواند بر این واکنش‌ها اثر افزایشی یا کاهشی داشته باشند. همچنین افزایش پکتین در فرمول‌ها موجب احتباس آب بیشتر و در نتیجه شدت روشنایی افزایش و شفافیت محصول زیاد می‌شود [۱۷].

۳-۳- ویژگی‌های بافتی

ویژگی‌های بافتی مواد غذایی در پذیرش آن از سوی مصرف‌کننده اهمیت و نقش به‌سزایی دارد. برای برخی مصرف‌کنندگان مواد غذایی، بافت نسبت به رنگ و طعم از اهمیت بیشتری برخوردار است. ویژگی‌های بافتی مواد غذایی را می‌توان به ویژگی‌های مکانیکی (سختی، الاستیسیته، پیوستگی، قابلیت جویدن و چسبندگی) طبقه‌بندی نمود [۱۸]. آنالیز پروفایل بافت سال‌هاست به عنوان روش مناسب برای اندازه‌گیری ویژگی‌های بافتی

Table 4 Texture properties changes results of Mulberry pastille

Hardness (%)	Cohesiveness (%)	Springiness (%)	Chewiness (%)	Adhesiveness (g.s)	Pectin (%)	Agar (%)	Formul a
17/68 ^{a±0/001}	0.26 ^{f±0/002}	2/35 ^{g±0/001}	1/63 ^{f±0/001}	0.15 ^{d±0/002}	0	0.5	1
17/71 ^{b±0/001}	0.31 ^{±0/001}	2/23 ^{b±0/002}	1/64 ^{±0/001}	0.11 ^{±0/001}	0	1	2
17/78 ^{±0/002}	0.42 ^{a±0/002}	2/07 ^{c±0/002}	1/93 ^{±0/005}	-0/016 ^{f±0/004}	0	2	3
17/55 ^{d±0/003}	0.39 ^{e±0/004}	2/58 ^{d±0/003}	1/46 ^{b±0/001}	0.05 ^{±0/005}	0.5	0.5	4
17/64 ^{±0/004}	0.40 ^{b±0/005}	2/41 ^{i±0/002}	1/60 ^{d±0/001}	0.02 ^{h±0/001}	0.5	1	5
17/70 ^{f±0/001}	0.43 ^{a±0/004}	2/28 ^{f±0/003}	1/85 ^{±0/002}	-0/001 ^{b±0/003}	0.5	2	6
17/10 ^{h±0/004}	0.47 ^{i±0/004}	2/75 ^{a±0/001}	1/37 ^{h±0/001}	0.04 ^{±0/004}	1	0.5	7
17/35 ^{±0/003}	0.50 ^{±0/005}	2/63 ^{h±0/005}	1/55 ^{a±0/004}	0.01 ^{±0/003}	1	1	8
17/48 ^{i±0/005}	0.58 ^{±0/004}	2/58 ^{e±0/004}	1/74 ^{b±0/005}	-0/002 ^{e±0/002}	1	2	9

Means in each column with different letters differ significantly (p<0.05).

۳-۲-۳- پیوستگی

نتایج جدول ۴، نشان داد که بیشترین پیوستگی مربوط به نمونه فرمول شماره ۹ است که در بالاترین سطح آگار و پکتین ایجاد می‌شود. پیوستگی مقاومت درونی ساختار ماده غذایی شدت پیوندهای داخلی است که بدنه یک محصول را می‌سازد و میزان آن به وسعت برهم‌کنش‌های مولکولی اجزای فرمولاسیون بستگی دارد. براساس تعریف دیگر پیوستگی عبارت است از مقدار تغییر شکل که در یک نمونه قبل از پارگی هنگامی که به طور کامل توسط دندان فشرده شود رخ می‌دهد [۲۳]. آگار شبکه‌ای پیوسته و متراکم ایجاد کرده و باعث می‌شود اجزای فرمولاسیون به صورت ساختاری منسجم، کنار یکدیگر قرار گیرند. پکتین نیز باعث افزایش پیوستگی نمونه‌ها شده که این نتایج اثرات سینرژیستی پکتین با آگار را تایید می‌کند. پدیده سینرژیستی می‌تواند در نتیجه پیوستگی مولکول‌های هیدروکلوئیدهای مختلف و ایجاد برهم‌کنش بین مولکولی آنها باشد. وجود اثر سینرژیستی بین دو صمغ به صورت افزایش ویسکوزیته و تغییر بافت نسبت به حالت خالص هر یک بروز می‌نماید، لذا اختلاف میان ویسکوزیته و بافت‌های پیش‌بینی شده معیار اثر سینرژیستی می‌باشد [۲۴]. برهم‌کنش‌های بین مولکولی آگار و پکتین منجر به افزایش انسجام اجزای فرمولاسیون در شبکه‌ی ژلی در کنار یکدیگر شده است. ناسینوویچ (۱۹۹۱)، در بررسی ویژگی‌های مکانیکی ژل‌های میوه‌ای، به اثر سینرژیستی آگار و گوار اشاره کرده‌اند [۲۵]. بنزینو ناسینوویچ (۱۹۹۷)، ژل‌های میوه‌ای حاصل از پوره میوه‌های مختلف از جمله کیوی را به کمک هیدروکلوئیدهای مختلف (آگار و گوار)، فرموله کردند و ویژگی‌های بافتی آن را مورد بررسی قرار دادند و به اثرات سینرژیستی (هم‌افزایی)

گالاتومانان‌ها بر ژل آگار اشاره کردند. آن‌ها این اثر هم‌افزایی را ناشی از برهم‌کنش‌های بین‌مولکولی و به هم پیوستن این هیدروکلوئیدها دانستند [۲۶]. همچنین لوسیزین (۲۰۰۹)، در بررسی ویژگی‌های رئولوژیکی ژل‌های آگار و گوار به این موضوع اشاره کرد که در ژل به دست آمده از مخلوط آگار و گوار در مقایسه با آگار به تنهایی، پایداری و پیوستگی بیشتری مشاهده شده است که این به دلیل برهم‌کنش‌های مناسب بین آگار و گالاتومانان‌ها می‌باشد که منجر به اثرات هم‌افزایی (سینرژیستی) بین این هیدروکلوئیدها شده است [۲۷]. هرناوندز (۱۹۹۹)، به این مطلب اشاره کردند که تغییر در پیوستگی بافت در ژل‌های میوه‌ای بستگی به غلظت هیدروکلوئید مصرفی و پالپ میوه دارد. در پژوهش فوق، کاهش غلظت هیدروکلوئید یا افزایش پالپ میوه بر پیوستگی بافت نهایی ژل اثر منفی داشت [۲۸].

در این پژوهش همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود با افزایش غلظت پکتین و آگار، پیوستگی بافت نمونه‌ها افزایش یافت که میزان پیوستگی به میزان برهم‌کنش‌های درون ملکولی اجزای فرمولاسیون بستگی دارد [۲۹]. اثر پکتین و آگار بر ویژگی‌های بافتی فرآورده را می‌توان به ساختار شبکه ژلی و برهم‌کنش‌های درون ملکولی بین اجزای فرمول و هیدروکلوئیدها مرتبط دانست. ژل پکتین شبکه‌ای پیوسته و متراکم ایجاد می‌کند. با افزایش غلظت آگار نیز پیوستگی فرآورده افزایش یافته و در نهایت اجزای فرمول با قدرت بیشتری با هم در تماس قرار می‌گیرند [۳۰]. خلیلیان و همکاران (۲۰۱۱)، گزارش دادند که افزایش درصد هیدروکلوئید پکتین در فرمولاسیون پاستیل طالبی باعث افزایش پیوستگی بافت نمونه‌ها شد [۷]. خزائی و همکاران

(۲۰۱۲) نیز نشان دادند که با افزایش میزان آگار در پاستیل کیوی میزان پیوستگی بافت افزایش یافت [۱۶].

۳-۳-۳- الاستیسیت

مطابق جدول شماره ۴، بیشترین الاستیسیت مربوط به نمونه شماره ۷ بود که در نتیجه استفاده از حداکثر میزان پکتین و حداقل میزان آگار در فرمول‌ها ایجاد شد. نتایج حاکی از این بود که در غلظت‌های ثابت آگار، افزایش پکتین در فرمولاسیون، باعث افزایش الاستیسیت شد یا می‌توان گفت در غلظت‌های ثابت پکتین، افزایش آگار، منجر به کاهش معنی‌داری در الاستیسیت نمونه‌ها شد. الاستیسیت عبارت است از درجه یا شدتی که یک نمونه تغییر شکل یافته بعد از برداشتن نیرو به حالت اولیه‌اش برمی‌گردد [۲۳]. در غلظت‌های مختلف آگار با افزایش میزان پکتین، الاستیسیت بافت نمونه‌ها افزایش یافت. با افزایش غلظت آگار در فرمول پاستیل، سختی و شکنندگی بافت افزایش و قابلیت فنی بودن و بازگشت به حالت اولیه در نمونه‌ها کاهش نشان داد. اما افزایش غلظت پکتین در فرمولاسیون منجر به تشکیل ژل فنی مانند و لاستیکی گردید. آگار یک شبکه ژلی مستحکم ایجاد نموده که شکننده است و حالت الاستیک کمتری دارد. اما با افزایش پکتین در فرمولاسیون، ژل نمونه‌ها در مقابل تنش ایجاد شده توسط پروب دستگاه آنالیز بافت کرنش کمتری ایجاد کرد. در واقع با افزایش پکتین محدوده الاستیک و فنی بودن نمونه‌ها افزایش یافته است. این نتایج با یافته‌های به دست آمده از پژوهش‌های سایر محققان در این زمینه مطابقت دارد [۱۴، ۱۷ و ۳۰]. خزائی و همکاران (۲۰۱۲)، نشان دادند که افزایش غلظت آگار بر سختی بافت پاستیل کیوی اثر مثبت و بر الاستیسیت آن اثر منفی داشت [۱۶]. خلیلیان و همکاران (۲۰۱۱) تاثیر افزودن پکتین بر بهبود الاستیسیت بافت نمونه‌های پاستیل طالبی را گزارش کردند [۷]. بنزین و ناسینوویچ (۱۹۹۷)، اثر دو صمغ گالاکتومانان، گوار و لوبیای لوکاست را بر ویژگی‌های بافتی ژل آگار به همراه پالپ میوه بررسی کردند. نتایج نشان داد با افزایش غلظت گالاکتومانان‌ها سختی و شکنندگی ژل آگار کاهش یافت [۲۶]. در کاربرد مخلوط هیدروکلوئیدها، عوامل غیرژلی و قوام‌دهنده با عوامل ژل‌دهنده به طور معمول مورد استفاده قرار می‌گیرند، بدین ترتیب ویسکوزیته افزایش و ویژگی‌های ژل‌ها بهتر شده و در نهایت الاستیسیت بیشتری ایجاد می‌شود. ستسرو

همکاران (۲۰۰۳) گزارش کردند که هر چه واکنش بین اجزای پلیمر بیشتر باشد، حلالیت کاهش یافته و عموماً منجر به تشکیل ژل با خاصیت فنی مانند و لاستیکی می‌شود [۱۴].

۳-۳-۴- چسبندگی

همان‌طور که در نتایج مقایسه میانگین‌ها مشاهده می‌گردد (جدول ۴)، بیشترین چسبندگی مربوط به نمونه فرمول ۱، با حداقل میزان پکتین و آگار در نمونه‌ها بود. نتایج حاکی از آن بود که افزایش پکتینو آگار در فرمولاسیون، باعث کاهش چسبندگی بافت نمونه‌ها شد. جین و بیبر (۲۰۱۱)، در طی یک پژوهش، در بخشی از کار خود به ویژگی‌های رئولوژیکی آگار با چند هیدروکلوئید دیگر از جمله گوار پرداختند. نتایج آنها نشان داد در ژل مخلوط آگار و گوار، با افزایش درصد آگار، در حالتی که غلظت کل صمغ ثابت باقی بماند، میزان چسبندگی ژل کاهش یافت اما سفتی، استحکام و مقاومت ژل روند افزایشی داشتند. نتایج این تحقیق، با پژوهش حاضر مطابقت دارد [۳۱].

۳-۳-۵- قابلیت جویدن یا آدامسی بودن بافت

قابلیت جویدن به تعداد جویدن‌های لازم برای بلعیدن مقدار مشخصی از ماده غذایی اطلاق می‌شود [۲۳]. با مشاهده جدول ۴، می‌توان گفت که در تمام سطوح آگار با افزایش غلظت پکتین، قابلیت جویدن بافت نمونه‌ها کاهش یافت. آدامسی‌ترین بافت مربوط به فرمول ۳ بود که دارای بیشترین مقدار آگار بود. بولاندو همکاران (۲۰۰۶)، اظهار داشتند ژل‌های منسجم‌تر به مدت طولانی‌تری جویده می‌شوند. جویدن باعث شکست ساختار غذا و افزایش سطح نواحی برای پخش مواد معطر می‌گردد که این مسئله افزایش رهاسازی طعم را به دنبال دارد [۳۲]. لابرز و گواپچارد (۲۰۰۳)، اظهار داشتند که بافت صمغ‌های پکتینی، نرم و کوتاه بوده و خاصیت آدامسی و جویده شدن کمتر دارد [۳۳].

۴- بررسی اثر متغیرها بر ارزیابی حسی

نمونه‌های پاستیل توت

نتایج آزمون حسی صفات مورد ارزیابی حاکی از آن بود که سطوح مختلف آگار و پکتین بر ویژگی‌های بافتی، طعم و رنگ نمونه‌های پاستیل توت اثر معنی‌دار داشت ($p < 0.05$). در کلیه غلظت‌های صمغ آگار با افزایش غلظت پکتین، امتیاز شدت رنگ، میزان سختی و قابلیت جویدن بافت نمونه‌ها کاهش یافت. اما

امتیاز الاستیسیته، طعم و پذیرش کلی نمونه‌ها را افزایش داد. میزان الاستیسیته، شدت طعم، رنگ و پذیرش کلی نمونه‌ها با افزایش درصد آگار روند کاهشی داشتند در حالی که سختی و قابلیت جویدن بافت افزایش یافت. نتایج تحقیق دمارس (۲۰۰۱) و اسچریبر (۲۰۰۷) نشان داد که افزایش غلظت هیدروکلوئیدهای آگار، پکتین، کاراگینان، ژلان و ژلاتین در نسبت‌های متفاوت باعث کاهش شدت رنگ ژل می‌شود. نتایج این پژوهش نیز تأییدی بر پژوهش‌های این محققان [۳۴ و ۳۵] است. نتایج این پژوهش حاکی از آن بود که عوامل متعددی از جمله ویژگی‌های بافتی، ویژگی‌های ظاهری (شدت رنگ) و طعم بر پذیرش نهایی پاستیل توت تأثیرگذارند. هالوود (۲۰۰۰) بیان کرد که ورودی‌های چشایی (طعم و آروما) و بافت بر هم اثر می-

گذارند و درک سفتی بر درک طعم مؤثر است. وی اشاره نمود که با افزایش سختی بافت ژل، طعم درک شده کاهش پیدا می‌کند. به عبارت دیگر، زمانی که ارزیاب سفتی بافت را درک می‌کند، از حس و درک شیرینی و آروما غفلت می‌کند [۳۶]. نمونه حاوی یک درصد آگار و ۰/۵ درصد پکتین بیشترین سختی بافت و کمترین رهاسازی طعم را داشت. اغلب، مصرف‌کنندگان دلیل اصلی عدم رغبت به مصرف فراورده‌های ژله‌ای را مشکل بافتی عنوان می‌کنند [۳۶]. در این پژوهش نیز ارزیاب‌های حسی به نمونه‌های پاستیل دارای بافت نرم‌تر، الاستیک‌تر، قابلیت جویدن کمتر رتبه بالاتری دادند. فرمول شماره ۶ بیشترین پذیرش را داشت که درصد متغیرها در آن به ترتیب شامل یک درصد پکتین و ۰/۵ درصد آگار بود.

Table 5 Sensory properties changes results of Mulberry pastille

Total acceptability	Hardness	Color intensity	Springiness	Chewiness	Flavor	Pectin	Agar	Formula
5/14 ^d ±0/003	6/58 ⁱ ±0/002	7.44 ^a ±0/004	5/35 ^c ±0/002	4/40 ^b ±0/005	5.629 ^a ±0/001	0	0.5	1
5/12 ^a ±0/001	6/61 ^d ±0/001	7.43 ^b ±0/001	5/34 ⁱ ±0/002	4/46 ⁱ ±0/001	5.622 ^d ±0/002	0	1	2
5/00 ^f ±0/002	6/62 ^c ±0/001	7.42 ^f ±0/002	5/21 ^g ±0/002	4/48 ^c ±0/002	5/612 ^f ±0/005	0	2	3
5/19 ⁱ ±0/005	6/39 ^g ±0/002	7.36 ^e ±0/001	5/59 ^d ±0/003	4/28 ^b ±0/001	5.642 ^b ±0/004	0.5	0.5	4
5/18 ^c ±0/002	6/48 ^b ±0/004	7.32 ^c ±0/004	5/57 ^b ±0/001	4/38 ^e ±0/003	5.636 ^h ±0/004	0.5	1	5
5/15 ^h ±0/001	6/51 ^f ±0/005	7.31 ^a ±0/004	5/46 ^f ±0/003	4/39 ^d ±0/002	5/631 ^g ±0/003	0.5	2	6
5/67 ^e ±0/002	6/02 ^h ±0/004	6.64 ^g ±0/004	5/72 ^e ±0/001	4/18 ^a ±0/001	5.892 ^e ±0/002	1	0.5	7
5/64 ^g ±0/004	6/17 ^e ±0/002	6.62 ^e ±0/005	5/70 ^h ±0/001	4/20 ^h ±0/004	5.884 ^e ±0/003	1	1	8
5/62 ^b ±0/004	6/26 ^a ±0/001	6.55 ⁱ ±0/003	5/68 ^a ±0/002	4/23 ^f ±0/004	5/873 ⁱ ±0/001	1	2	9

Means in each column with different letters differ significantly ($p < 0.05$).

۵- نتیجه‌گیری کلی

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که سطوح مختلف هیدروکلوئیدهای مصرفی بر پارامترهای رنگی، ویژگی‌های بافتی و فعالیت آب فراورده‌هایی اثرات متفاوت داشتند. افزایش غلظت آگار و پکتین باعث کاهش فعالیت آبی فراورده شد. بررسی حاصل از ارزیابی پروفایل بافتی نشانگر این بود که با افزایش میزان آگار در فرمول‌ها، سختی، پیوستگی و قابلیت جویدن نمونه‌ها افزایش یافت، در حالی که الاستیسیته بافت نمونه‌ها روند کاهشی نشان داد. افزایش پکتین نیز باعث افزایش الاستیسیته و پیوستگی بافت گردید اما سختی و قابلیت جویدن نمونه‌ها را کاهش داد. این دو هیدروکلوئید پارامتر رنگی L^* را افزایش و مقادیر پارامترهای رنگی a^* و b^* را کاهش دادند. نمونه حاوی ۱ درصد پکتین و ۰/۵ درصد آگار به عنوان بهترین فرمول از نظر ارزیابان حسی انتخاب شد.

۵- منابع

- [1] Lin, J. Y and Tang, C. Y. 2007. Determination of total phenolics and flavonoid contents in selected fruits and vegetables, as well as their stimulatory effects on mouse splenocyte proliferation. *Food Chemistry*, 101 (1):140-147.
- [2] Ercisli, S. 2004. A short review of the fruit germplasm resources of Turkey. *Genetic Resources and Crop Evaluation*, 51: 419-435.
- [3] Guichard, E., Issanchou, S., Descourvieres, A and Etievant, P. 1991. Pectin concentration, molecular weight and degree of esterification. *Journal of Food Science*, 56 (6): 1621-1627.
- [4] Doublier, J. L. and Cuvelier, G. 1996. Gums and Hydrocolloids : functional aspects. In: Carbohydrates in food. (Eliasson, A.-C. ed.), Basel, Marcel Dekker. New York, pp: 283-318.

- [16] Khazayi, A. 2012, Study of the Effects of *Spirulina Platensis* Microalga, Agar and Guar on Psychochemical and Sensory Properties of Kiwi Pastille. Msc Thesis. pp.67-84.
- [17] Hanssen, M., Blennow, A. & Pedersen, S. 2008. Gel texture and chain structure of amylomaltase-modified starches compared to gelatin. *Food Hydrocolloids*, 22:1551-1566.
- [18] Guine, R. P. F., Joao Barroca, M. 2012. Effect of drying treatments on texture and color of vegetables (pumpkin and green pepper). *Food and Bioproducts Processing*, 90 (1): 58-63.
- [19] Szczesniak, A. S. 2002. Texture is a sensory property. *Journal Food Quality and Preference*, 13: 215-225.
- [20] Lau, M., Tang, J and Paulson, A. T. 2000. Texture profile and turbidity of gellan / gelatin mixed gels. *Journal Food Research International*, 33:665-671.
- [21] Cherblanc, F. Boscus, J and Benet, J-C. 2008, Electro – osmosis in gels: Application to Agar – Agar. *C. R. Mecanique*, 336: 782- 787.
- [22] Armise, N. R. and Galatas, F. 1987, Production Properties and uses of Agar: PP. 1-57. Production and Utilization of Products From Commercial Seaweed; Ed. Mehugh, D. J. FAO Fisheries Technical Paper No. 288; Rome.
- [23] Abd Karim, A, Sulebele, G.A, Azhar, M.E, Ping, C.Y. 1999. Effect of Carrageenan on yield and properties of Tofu. *Food Chemistry*. 66: 159-165.
- [24] Fox, P., Guinee, T., Cogan, M and Mcsweeney, P. 2000, Fundamentals of cheese science. Aspen publication.
- [25] Nussinovitch, I.J. Kopelman and S. Mizrahi. 1991. Mechanical properties of composite fruit products based on hydrocolloid gel, fruit pulp and sugar. *Lebensmittel- Wissenschaft und-Technologie*, 24 (3): 214-217.
- [26] Ben-zion, O and Nussinovitch. 1997, A prediction of the compressive deformabilities of multilayered gels and texturized fruit, glued together by three different adhesion techniques. *Food Hydrocolloids*. 11(3): 253-260.
- [27] Glicksman, M. 1982. Food Hydrocolloids. Vol.3, CRC press. Florida.
- [28] Hernandez M.J., Duran L., Costell E. 1999. Influence of composition on mechanical
- [5] Carr, J., Baloga, C., Guinard, X., Lawter, L., Marty, C and Squire, C. 1996. The effect of gelling agent type and concentration on flavor release in model systems. In: Flavor-food interactions (McGorin, R. J. and Leland, J. V eds.), American Oil Chemical Society. Washington, DC. pp: 98-108.
- [6] Rahii doodgahi, P. F. Shahidi, F. Bolurian, E. Mohamadi Sani. 2016, Evaluation of Tomatow pastille production possibility based on color and sensory properties and. Food Science and Technology, Msc Thesis.
- [7] Khalilian, S. F. Shahidi, M. Elahi, M. Mohebbi, M. Sarmad, M. Roshannejad. 2011, The effect of different concentrations of pectin and xanthan gum on Sensory properties and water activity of the fruit pastille based on cantaloupe puree. *Journal of Food Science and Technology*, Iran University of Mashhad, Volume 7, Number 4, pages 200-209.
- [8] Primo-Martín, C., de Beukelaer, H., Hamer, R.J., and Van Vliet, T. 2008. Fracture behavior of bread crust: Effect of ingredient modification. *Journal of Cereal Science*, 48: 604-612.
- [9] Kealy T. 2006. Application of liquid and solid rheological technologies to the textural characterization of semi-solid food. *Food Research International*, 39: 265-276.
- [10] Sun, D. 2008. Computer vision technology for food quality evaluation. Academic Press, New York.
- [11] Chinachoti, P. 1995, Carbohydrates: Functionality in Food. *American Journal of Clinical Nutrition*, 61: 922-929.
- [12] Piotr, P. 2004. Water as the determinant of food engineering properties. A review. *Journal of Food Engineering*, 61: 483-495.
- [13] Sadeghi, F. F. Shahidi, A. Koocheki. M. Mohebbi. 2016, Study of the Effects of Agar and Pectin on Psychochemical and Sensory Properties of Almond Pastille. Msc Thesis. pp.67-84.
- [14] Setser, C.S. and Brannan, G.D. 2003. Carbohydrates/Sensory properties. Elsevier Science Ltd.
- [15] Piazza, L and Gigli, J. 2009, Multi-scale estimation of water soluble diffusivity in polysaccharide gels. *Universita di milano, Italy*, 4:56-74.

- [32] Boland A.B., Delahunty C.M., Van Ruth S.M. 2006, Influence of the texture of gelatin gels and pectin gels on strawberry flavor release and perception. *Food Chemistry*, 96:452-460.
- [33] Lubbers, S. Guichard, E. 2003, The effects of sugars and pectin on flavour release from a fruit pastille model system. *Food Chemistry*, 81: 269- 273.
- [34] Schrieber, R and Gareis, H. 2001, *Gelatin Handbook: Theory and Industrial Practice* Wileyvch: Gerany. PP.1-220.
- [35] Demars, L., and Ziegler, G. 2001. Texture and structure of gelatin – Pectin based gummy confection. *Food Hydrocolloid*, 15: 643- 653.
- [36] Hollowood, T.A. linforth R.S.T., Taylor A. J. 2002, The effect of viscosity on the perception of flavor. *Chemical Senses* 27: 583-591.
- properties of strawberry gels. Compression test and texture profile analysis. *Food Science and Technology International*, 5: 79-87.
- [29] Lo..fgren, C. Guillotin, S. and Hermansson, A-M. 2006, Microstructure and kinetic Rheological behavior of amidated and non amidated LM pectin gels. *Biomacromolecules*, 7: 114-121.
- [30] Shahidi, F. Khalilian, S. Mohebbi, M and Fathi, M. 2011, Evaluation of apple pastille production possibility based on sensory properties and water activity. *Food Science and Technology*, Ferdowsi University of Mashhad, Number 2, Vol 7, 129-136.
- [31] Jain, R and S.B.Babbar. 2011. Evaluation of belends of altenative gelling agents with agar and development xanthagar, a gelling mix, suitable for plant tissue culture media. *Asian Journal of Biotechnology*, 3(2): 153-164.

Mulberry pastille (Jel Mac) formulation and evaluation of the different amounts of agar and pectin effects on texture, sensory properties, color and water activity

Shahidi, F.^{1*}, Basiri, SH.², Sadeghi, F.³, Khalilian, S.⁴, Khasaiy Pool, E.⁵

1. Professor, Department of food science and technology, Ferdowsi university of Mashhad, Iran.
2. Assistant Professor, Agricultural Engineering research Department, Khorasan Razavi Agricultural and Natural Resources Research Center, AREEO, Mashhad, Iran.
3. Department of food science and technology, Ferdowsi university of Mashhad, Iran. 4. Department of food science and technology, Gorgan university of Mashhad, Iran.
5. Department of food science and technology, Urmia university of Mashhad, Iran.

(Received: 2017/06/24 Accepted: 2017/07/31)

Novel fruity products is object of some investigations and in parallel of it, different compositions of hydrocolloids and others additional material have been used in its formulations. In this research, a new product from white Mulberry called pastille (Jel Mac) was formulated. The effects of agar (0.5%, 1% and 2%) and pectin (0%, 0.5% and 1%) on texture, sensory properties, color and water activity were analyzed. The experimental design was factorial in frame of completely randomized which was performed in replications. The results showed that increasing the level of agar and pectin in the formulation reduced the water activity of the samples. The L* value of Mulberry pastille increased with increasing hydrocolloids concentration. However a* and b* values of samples decreased when the amount of hydrocolloids increased. Based on the results obtained from texture and sensory evaluation, the total acceptability of Mulberry pastille was very good. In the optimum point, pectin and agar levels were found to be 1 and 0.5%, respectively.

Key words: Color Parameters, Mulberry Pastille, Texture Properties, Water Activity.

* Corresponding Author E-Mail Address: fshahidi@um.ac.ir